ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ΣΤΟ ΦΩΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΤΗΤΟΣ

Τά ἐπίσημα πρακτικά τῆς δίκης γιά τόν Πόλκ

Στή συνέχεια τῆς ἀπολογίας του ὁ κατηγορούμενος ἀνεφέρθη στή δολοφονία τοῦ ταγματάρχου Μελιγδῆ

31ον

Συνεχίζομεν τὴν δημοσίευσιν τῶν πρακτικῶν τῆς δίκης γιὰ τὴν δολοφονία τοῦ Πόλκ μὲ τὴν συνέχεια τῆς καταθέσεως τοῦ κατηγορουμένου.

»Αὐτὰ τὰ πράγματα δὲν θὰ τὰ ἔλεγα, ἀλλὰ τὰ κάμω διὰ νὰ σχηματίσητε μίαν ἰδέαν γιὰ μέ να. Λέγω εἰς τὸν κ. Μαυρομμά την ὅτι αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ποὺ τὸν γράφεται λιροδίαιτον, παίρνει μόνον 100.000 δραχμὲς καὶ δὲν μπορεῖτε νὰ θέξετε τὸ πρόσωπον αὐτό. Μιὰ μέρα ὁ χρονογράφος τῆς ἐφημερίδος «Λαϊκὴ φωνή», εἶχε γράψει γιὰ τὸν Μεσολογγίτην, ἀποκαλώντας τον «ὁ χρονογράφος καφετζής». Ὁ κ. Μεσολογγίτης εἶναι ἕνας ἀπὸ τοὺς πλέον καλοὺς Ἕλληνας δημοσιογράφους καὶ ἰδιαιτέρως τῆς Θεσσαλονίκης. Ὅταν λοιπὸν γράφει ἕνας γιὰ τὸν κ. Μεσολογγίτη, ὅτι εἶναι «καφετζὴς» σημαίνει ὅτι δὲν εἶναι κύριος τῆς καταστάσεως. Πῆγα καὶ τὸν βρῆκα καὶ τοῦ εἶπα: «Αὐτὸν τὸν καφετζὴν ποὺ γράφεις ἐσύ, ἄμα πιάσει ὅλους τοὺς δημοσιογράφους στὴν χούφτα του, τοὺς βγάζει ἀχρηστους. Τὸ ἴδιο εἶχε γράψει ἐπιπολαίως καὶ γιὰ τὸν Σπόβαρη ποὺ εἶναι πράγματι κύριος, ὅτι εἶναι δοσίλογος τοῦ «Φωτός». Κατάλαβα τί εἶχαν σκοπὸ νὰ φτιάξουν. Τὸ ἴδιο ἔκαναν καὶ γιὰ ἕνα κλητῆρα τοῦ «Φωτός», γιὰ κάποιον Χόνα. Αὐτὸς καθὼς ἐπάνω στὸν Ἅγιον Παῦλον. Τὸν ἔγραψαν ὡς μοναρχοφασίστα τοῦ «Φωτὸς» καὶ οἰκοπεδοφάγον. Ἐγὼ πῆγα καὶ τοὺς εἶπα ὅτι δὲν μπορεῖτε νὰ γράψετε γιὰ τὸν ἕνα ἢ γιὰ τὸν ἄλλον ψέματα.

Ο ΦΟΝΟΣ ΤΟΥ ΤΑΓΜΑΤΑΡΧΟΥ

Ξέχασα δύο ἄλλα οὐσιωδέστερα ἐπεισόδια:

Γιὰ τὸν φόνο ἑνὸς ταγματάρχου καὶ

Γιὰ τὸ πρωτόκολλον τῆς Ἑνώσεως Συντακτῶν.

Τὴν ἐποχὴν τῆς ἀποχωρήσεως τῶν γερμανικῶν στρατευμάτων, ἐχ γίνει πράγματι μία συνέλευσις εἰς τὴν Ἕνωση Συντακτῶν. Εἰς τὴν συνέλευσιν αὐτήν, οὔτε πρόεδρος ἤμουν, οὔτε καὶ ἐκτύπησα τὸν γρόνθον μου ἐπάνω στὸ τραπέζι. Ἁπλῶς ὡμίλησα καὶ τοὺς εἶπα, ἔτσι φανταζόμην τὴν κατάστασιν τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ὅτι «παιδιά, τώρα ἀνοίγεται νέος ὁρίζοντας μπροστά μας καὶ δὲν πρόκειται νὰ ἐκδοθοῦν ἄλλες ἐφημερίδες».

Δὲν ἐνθυμοῦμαι ἐκείνην τὴν φράσιν ποὺ εἶπα ὅτι εἶναι ζήτημα ζωῆς ἢ θανάτου, ἐφ' ὅσον ὅμως πολλοὶ συνάδελφοι ἐπιμένουν ὅτι τὸ εἶπα καὶ γίνεται τὸ σος λόγος χι' αὐτό, τὸ εἶπα. Ὅσοι παρηκολούθησαν ἐκεῖ, ἀπὸ τοὺς πρώην συναδέλφους μου, νὰ μοῦ ποῦν ἢ νὰ γράψουν εἰς τὰς ἐφημερίδας «ὅτι ἐσὺ Στακτόπουλε μοῦ ἔκαμες αὐτὸ τὸ κακό, ἐσὺ μὲ κατεδίωξες, ἐσὺ εἶπες ἐναντίον μου, ἐξ αἰτίας σοῦ ὑπόφερα». Ἂς τὸ κάνουν γιὰ νὰ ἰδῶ τί ἔχω κάνει ἐπὶ τέλους.

Ἐνθυμοῦμαι ὅτι πράγματι ὑπέγραψαν ἕνα πρωτόκολλον καὶ δύο πρώην συνάδελφοι (καὶ αὐτὰ τὰ λέγω διὰ νὰ καταλάβετε τὸν τρόπον τοῦ σκέπτεσθαι τὸν ἰδικόν μου) ὁ κ. Θεοδωρίδης καὶ ὁ κ. Ζυγέρης. Μόλις τοὺς εἶπα νὰ ὑπογράψουν αὐτὸ τὸ πρωτόκολλον διὰ τὸ ὁποῖον ἔλεγα νὰ μὴ ἐργασθοῦμε εἰς ἄλλην ἐφημερίδα, μοῦ ἐπετέθησαν ἄγρια. Μὲ ἔβρισαν καὶ ἔβγαλαν τὶς ὑπογραφὲς τους καὶ ἕνας - ἕνας ὅλοι οἱ ἄλλοι ἔβγαλαν ἐπίσης τὶς ὑπογραφές τους. Ἐὰν ἐγὼ ἤμην τόσον ἰσχυρὸς καὶ εἶχα τέτοια δύναμη καὶ ἤθελα νὰ κάμω κακὸ σὲ κανένα, ἐὰν ἤμουν φυσιογνωμία ἐγκληματική, θὰ ἔκανα κακὸ σὲ κάποιον. Ἀλλὰ σὲ ποιὸν ἔκαμα κακό;

Ὅταν ἄρχισαν νὰ σβύνουν τὶς ὑπογραφὲς των καὶ ἤρχισαν νὰ μὲ βρίζουν ἐκεῖ μέσα, ἐγὼ δὲν πείραξα κανένα.

Ἐὰν κανεὶς ἀπὸ τοὺς πρώην συναδέλφους μου ἔχει διαφορετικὴν γνώμην καὶ νομίζει ὅτι δὲν λέγω τὴν ἀλήθειαν ἂς πῆ σήμερα στὶς ἐφημερίδες ὅτι ἐξακολουθῶ νὰ λέγω ψέματα. Ἐδῶ ὑπάρχει καὶ κάποιος Νικόλαος Στάγκος. Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἐφοβεῖτο καὶ πολὺ δικαίως διότι ἐξηφανίζοντο ἄνθρωποι ἀπὸ τὴν Θεσσαλονίκην.

Ὁ ἄνθρωπος αὐτός, ἐπειδὴ ἔκαμε κάποτε ταγματάρχης τῆς E.O.N., ἤλθε καὶ μὲ βρῆκε, διότι εἶχε τὴν γνώμην ὅτι ἤμουνα τὸ κλειδὶ τῆς ὑποθέσεως καὶ μοῦ λέγει: «Ἔχω κάτι φωτογραφίες τῆς E.O.N. καὶ δὲν θέλω νὰ τὶς κάψω. Σοῦ τὶς δίδω νὰ μοῦ τὶς φυλάξης». Πῆρα τὶς φωτογραφίες, τὶς ἔκρυψα καὶ ὅταν ἀποκατεστάθη ἡ τάξις, τοῦ τὶς ἐπέστρεψα. Δὲν ἔκανα γι' αὐτὸν ὅπως ἔχω ἀκούσει νὰ λέγει ὁ ἴδιος, ὅτι δῆθεν τὸν ὑπεδείγησα εἰς τὸ στρατόπεδον Βάρνας καὶ ἔχει δεινοπαθήσει ἐξ αἰτίας μου. Αὐτὲς εἶναι ἀνακρίβειες καὶ δὲν μποροῦν νὰ λέγωνται εἰς βάρος μου.

Ὁ κ. Στάγκος, ἤθελε νὰ ἐργασθῆ εἰς τὴν «Λαϊκὴν Φωνὴν» ὡς διορθωτής. Τὸ ὁ.ομά του ἔκανε ἀμέσως πολὺ κακὴν ἐντύπωσιν, ἐπειδὴ ὅμως ἐφοβεῖτο τὸ παιδὶ καὶ ἤθελε νὰ ἐργασθῆ, τον παρεκάλεσα καὶ τοῦ ε πα ὅτι εἶναι καλὸς καὶ ἔκανε κλὲς διορθώσεις καὶ τὸν π ραν. Καὶ τώρα ἔρχεται ὁ Στάγκος καὶ λέγει ὅτι ἔχει δεινοπαθ σει ἐξ αἰτίας μου. Μποροῦσα ἐγὼ νὰ μαλώνω μὲ αὐτ.ὺς τοὺς ἀνθρώπ.υς ποὺ θὰ ζοῦσα μαζί; Ἀλλὰ σήμερα ὅλοι αὐτοὶ μὲ βρίζουν. Δὲν ἔχει σημασίαν.

«ΘΑ ΜΕΤΑΝΟΙΩΣΗ..»

Ἄκουσα ἐδῶ ὅτι ἔχω ἀκοτώσει καὶ ἕνα ταγματάρχη Μελιγδῆ ἢ ὅτι ἔδωσα ἐγὼ ἐντολὴν νὰ τὸν σκοτώσουν. Καὶ εἶπεν ἀκόμα ὁ κ. Κο τ-μήτρος, ὅτι τοῦ εἶ πα πὼς θὰ πάω νὰ σκοτώσω μιὰ γυναίκα εἰς τὰς Ἀθήνας. Ὑπῆρξε φίλος μου ὁ κ. Κοντομήτρος. Ὄχι κύριοι ἐνορκοι, δὲν εἶμαι ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι σκοτώνουν. Ὁ κ. Βεκιάρης κάθεται ἀπέναντι ἀπὸ τὸ στήτι μου, ὅταν δὲ πρόκειται νὰ σφάξωμε μιὰ κότα τὴν πᾶμε στὴν γυναίκα του. Καὶ αὐτὸ τὸ ξέρει ὁ ἴδιος πολὺ καλά.

Σκότωσα ἕνα ταγματάρχη διότι εἰργάζετο σὲ κάποια ὑπηρεσία. Καὶ ὁ ταγματάρχης αὐτὸς εἶχε ἑπτὰ πολεμικὰ τραύματα. Ἀλλὰ δὲν ἐνθυμεῖται καλὰ ὁ κ. Κοντομήτρος ἐὰν τοῦ εἶπα ὅτι ἐγὼ τὸν σκότωσα ἢ ἔδωσα ἐντολὴν νὰ τὸν σκοτώσουν. Σὲ ποιὸν θὰ ἔδιδα τὴν ἐντολή; Βέβαια ἤξερα πέντε — ἕξη ἀνθρώπους ἀπὸ τὴν «Λαϊκὴν Φωνή».

Εἶπε ἀκόμα ὁ Κοντομήτρος, ὅτι ἐγὼ τοῦ εἶπα μιὰ μέρα ποὺ εἴμαστε στὰ μπάνια ὅτι θὰ πάω στὴν Ἀξίνα νὰ σκοτώσω μιὰ γυναίκα. Δὲν εἶ.αι σωστὸ αὐτό. Ὑπάρχει Θεός. Ὁ Κοντομήτρος θὰ μετανοιώση μιὰ μέρα γι' αὐτὸ ποὺ εἶπεν ἐναντίον μου. Ἂν θέλετε πιστέψατέ με, ἄνθρωποι ε σθε καὶ σεῖς, ἂν θέλετε μὴ μὲ πιστεύετε. Ἐγὼ ἔχω ὑποχρέωσιν νὰ σᾶς πῶ τὴν ἀλήθειαν διὰ τὸν ταγματάρχην. Δὲν τὸν γνωρίζω, οὔτε καὶ ἦτο δυνατὸν νὰ τὸν σκοτώσω, οὔτε καὶ νὰ δώσω ἐντολὴν νὰ τὸν σκοτώσουν. Ὁ κ. Κοντομήτρος θὰ μετανοιώση μιὰ μέρα, ἐὰν δὲν ἔχει μετανοιώση ἤδη, διότι στὸ βάθος, εἶναι καλὸ παιδί. Πολλὲς φορες λέγει κανεὶς ἀσυνειδήτως πράγματα διὰ τὰ ὁποῖα μετανοιώνει κατόπιν.

Ἐκεῖνο ποὺ μὲ ἐλύπησε εἶναι ὅτι τὸ δρᾶμα αὐτὸ τῆς ζωῆς μου ὁ Κοντομήτρος τὸ ἔχει ἐκμεταλλευθῆ γιὰ νὰ γράψη ἀνάγνωσμα εἰς βάρος μου σὲ δώδεκα συνέχειες: «Στακτόπουλος ὁ ραδιοῦργος, ὁ μηχανορράφος, ὁ δολοφόνος, ὁ ἐρωτιδεύς». Ὑπάρχει καὶ ἡ περίπτωσις ἑνὸς Ἄγγλου δημοσιογράφου Μπάρκλυ. Λέγεται ὅτι ἐγὼ τὸν Μπάρκλεϋ τὸν ὡδήγησα εἰς τὸν Βαρδάρι, ὅπου τοῦ ὑπέδειξα τοὺς Ἕλληνας, οἱ ὁποῖοι ἔφευγαν γιὰ νὰ σωθοῦν ἀπὸ τὰς σφαγὰς τῶν μοναρχοφασιστῶν. Αὐτὸ δὲν εἶναι σωστό Αὐτὸ τοὐλάχιστον δὲν τὸ ἔκανα ἐγώ. Θὰ σᾶς πῶ ποιὸς τὸ εἶχε κάμει.

Ὁ Μπάρκλεϋ ἦλθεν ἀπὸ τὰς Ἀθήνας συστημένος ἀπὸ ἕνα συνάδελφό μου ἀπὸ τὴν ἐφημερίδα «Ἐλευθερίαν» ὁ ὁποῖος μοῦ συνιστοῦσε νὰ τὸν διευκολύνω σὲ ὅ,τι θέλει. Ἦταν παραμονὲς τῶν ἐκλογῶν. Εἰργαζόμην εἰς τὴν «Λαϊκὴν Φωνήν». Ἦλθε μὲ βρῆκε καὶ ἤθέλησε νὰ τὸν πάω εἰς τὴν Λέσχην τῶν Φιλελευθέρων. Πήγαμε καὶ τὸν γνώρισα εἰς τὸν κ. Ἰασωνίδην. Τοῦ ὑπέβαλε διάφορες ἐρωτήσεις ὁ Μπάρκλεϋ εἰς τὰς ὁποίας ἀπήντησεν καὶ συγκεκριμένως τὸν ἠρώτησεν ἐὰν ἦτο ἐποχὴ κατάλληλη δι' ἐκλογές. Ὁ κ. Ἰασωνίδης ἀπήντησεν ὅτι δὲν εἶναι ἐποχὴ κατάλληλος, ἐφ' ὅσον ὅμως τὸ θέλει ὁ Τσαρτσιλ νὰ γίνουν οἱ ἐκλογὲς, τὸ Κόμμα τῶν Φιλελευθέρων θὰ τὶς κάμη.

»Μετὰ μοῦ εἶπεν ὅτι θέλει νὰ πάη εἰς τὴν Λέσχην τῆς ΕΠΕ. Τὸν πῆγα ἐκεῖ καὶ ὡμίλησε μὲ 2—3 κυρίους. Κατόπιν μοῦ εἶπεν ὅτι θέλει νὰ πάη εἰς τὴν Λέσχην τοῦ Λαϊκοῦ Κόμματος. Τὸν πῆγα, μὲ τὴν διαφ ράν ὅτι δὲν ἀνέβηκα ἐγὼ ἐπάνω διότι ἦταν 8 ἡ ὥρα καὶ ἔπρεπε νὰ πάρω τὴν ἀγγλικὴν ἐκπομπήν. Τοῦ εἶπα πήγαινε μόνος σου καὶ κάποιος θὰ βρεθῆ νὰ σοῦ κάμη τὸν διερμηνέα. Ἀνέβηκε ἐπάνω καὶ τὸν ἄφησα. Τὴν ἐπομένην ἡμέραν τῶν ἐκλογῶν, ἦρθε ὁ Μπάρκλεϋ εἰς τὰ γραφεῖα τῆς «Λαϊκῆς Φωνῆς», καὶ μὲ ζήτησε. Ἐλειπα ἐγὼ καὶ τοῦ μίλησε ὁ ἐμταφρασ.ὴς τῆς «Ἐλ υθ.ρίας», κάποιος Γούτας. Ἤξευρε ἀγγλικὰ καὶ τὸν ρώτησε «τί τὸν θέλει τὸν Στακτόπουλον;». Ὁ Μπάρκλεϋ ἀπήντησε «νὰ μὲ πάη στὸ γραφεῖο τοῦ ΕΑΜ». «Θὰ σὲ πάω ἐγώ», προσέθεσεν ὁ Γούτας. Πῆγανε πράγματι στὰ γραφεῖα τοῦ ΕΑΜ καὶ κατόπιν φαίνεται ὅτι πῆγαν στὸ Βαρδάρι. Ἐγὼ γι' αὐτὸ δὲν ξέρω τίποτε. Τὸ γεγο.ὸς εἶναι ὅτι ἡ «Νέα Ἀλήθεια» εἶχε γράψει ἐναντίον μου, τότε ὅτι: «Τὶ εἰδήσεις θέλετε νὰ στείλη ὁ Μπάρκλεϋ, ἀφοῦ ἔρχεται ἀπὸ τὰς Ἀθήνας συστημένος ἀπὸ ἕνα κομμουνιστὴ δημοσιογράφο, ὁ ὁποῖος τὸν πῆγε στὸ Βαρδάρι; Ὁ δημοσιογράφος αὐτὸς εἶναι ὁ Στακτόπουλος διότι, εἶναι ὁ μόνος κομμουνιστὴς δημοσιογράφ.ος ποὺ ξεύρει ἀγγλικά». Δὲν τὸκανα ἐγὼ αὐτό, ἀλλὰ ἐπειδὴ ἔνραψε γιὰ μένα, ἡ «Ἀλήθεια» φρόντισα καὶ ἔμαθα ὅτι τὸν πῆρε ὁ Γούτας καὶ τὸν πῆγε στὸ Βαρδάρι. Γεγονὸς εἶναι ὅτι ἀπὸ τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν ἐγὼ ἔχω πλήρη μεσάνυχτα.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΣΚΕΨΕΙΣ

Τρομοκρατημένοι ἄνθρωποι ("Η ὁ νόμος τῆς ζούγκλας)

Τοῦ συνεργάτη μας κ. ΓΕΡ. ΤΟΦΑΛΟΥ

Τί εἶναι ὁ ἄνθρωπος; ρωτάει σὲ μιὰ πρόσφατα δημοσιευμένη μελέτη του ἕνας ἀκαδημαϊκὸς δάσκαλος τοῦ Νέου Κόσμου. Τὸ ὂν ποὺ ἔχει δικαιώματα. Καὶ ἔπειτα διευκρινίζει: Δικαιώματα, πού, τὸ ἴδιο προβάλλει καὶ ποὺ ἀναγνωρίζο.ται. Δικαιώματα γιὰ τὴ γῆ του, τὴ θάλασσά του, τὴ δια βίωσή του, τὶς ἐλευθερίες του καὶ γενικὰ τὴ πολιτιστικὴ προσφορά του τοῦ παρελθόντος καὶ τὴν πνευματικὴ ἀξιοποίηση τοῦ παρόντος. Αὐτὰ τὰ δικαιώματα ἔχει ὑποχρέωση ἡ πολιτεία νὰ διασφυλάξη, νὰ προστατεύσει καὶ νὰ προωθήσει χρησιμοποιώντας κατάλληλα τὸ χῶρο καὶ τὴν Ιστορία τοῦ τόπου, ὥστε τὸ ἱστορικὸ παρελθὸν καὶ παρόν, ὁ χῶρος καὶ οἱ κάτοικοί του, ἡ ἐπίδοση τοῦ χθὲς καὶ τοῦ σήμερα, νὰ ἀποδοῦν ἔννοιες ἀδιάσπαστες — ἀφοῦ ἀπὸ μόνες τους στοιχειοθετοῦν καὶ καταξιώνουν ἡ μία τὴν ἄλλη. Ἐδῶ, θὰ εἴχαν θέση τὰ λόγια τοῦ Ἄμλετ, ποὺ θαμπωμένος ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο ἀνακράζει: «Τί ἀριστούργημα ὁ ἄνθρωπος! Τί εὐγενικὸ τὸ πνεῦμα του! Τί ἀπεριόριστες οἱ ἱκανότητές του, ἡ μορφὴ του, ἡ κίνησή του, ἡ ἔκφρασή του, τί θαῦμα! Ἀγγελικὸ πλάσμα στὰ αἰσθήματα, Θεὸς στὴ νόηση!....». Φαίνεται, ὅμως, ὅτι πίσω ἀπ' αὐτὸν τὸν ἐκστασιασμό, μαῦρα προαισθήματα κατέτρωγαν τὸ νοῦ του γιατὶ τὴν ἴδια ὥρα βλέπει τὸν ἄ.θρωπο: «Κατα χθόνια ὕπαρξη γεμάτη ἀσκήμιες καὶ ρυπαρότητα, ἄθλιο καὶ ἐγκληματικὸ κατασκεύασμα». Κι' αὐτὴ ἀκριβῶς, ἡ δεύτερη εἰκόνα εἶναι ὁ κόσμος τοῦ καιροῦ μας. Ὄχι, βέβαια, σχηματισμένη ἀπὸ κάποια ὑποκειμενικὴ ψυχικὴ ὑπόταση γιὰ νὰ θαμπώσει τὴ πραγματικότητα, ἀλλὰ γιατὶ ἡ ἴδια ἡ πραγματικότητα ἔχει γίνει ζόφος καὶ ἔρεβος. Καὶ τὸ χειρότερο εἶναι, ὅτι αὐτὴ τὴν εἰκόνα τὴν ἐδημιούργησε ὁ ἴδιος ὁ ἄνθρωπος ποὺ μὲ τὴ «δόξα» του ἔχει μεταμορφώσει τὴ ζωοδότρα γῆ σὲ «ἀγονο ξερὸ ἀκρωτήρι», τὸν αἰθέρα σὲ «βρώμικους μολυσμένους ἀχνοὺς» καὶ τὸ ἀνθρώπινο «ἀριστούργημα» σὲ «πεμπτουσία σκόνης» (Ἄμλετ). Καὶ τόσο καλὰ τὰ κατάφερε, ὥστε ἀπὸ δημιούργημα νὰ γίνει «μηχανή» ποὺ προχωρεῖ ὅλο καὶ πιὸ γρήγορα πρὸς τὸν ἴδιο τὸν ὄλεθρο...

Γοερὰ τὰ κρούσματα ἀπὸ ἄκρη σ' ἄκρη. Καθημερινὰ «καταστρέφονται, ἀδίστακτα κι' αὐτὸ χαστά, τὰ φυσικὰ καὶ Ιστορικὰ στοιχεῖα τούτης τῆς γῆς. Ξεριζώνονται ἀλύπητα τὰ ἀνεπανάληπτα κειμήλια τῆς ἑλληνικῆς Ιστορικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς προσφορᾶς καὶ στὴ θέση τους ὑψώνονται τερατόμορφα τσιμεντένια κτίσματα ποὺ ἀποτελοῦν πλέον τὶς «μορφὲς» καὶ τὸ «πνεῦμα» τοῦ καιροῦ μας. Καὶ πάρα — πέρα, ἀφήνονται οἱ καλλιτεχνικοὶ καὶ φυσικοὶ θησαυροὶ στὸ ἔλεος τῆς μόλυνσης, στοὺς ἐμπρησμοὺς καὶ στὴν ἁρπαγὴ καὶ μετατρέπονται σὲ βόθρους οἱ γαλάξιες ἀκρογιαλιές, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ξεπούλημα τῶν νησιῶν μας ποὺ προσφέρονται σὰν «παράδεισοι» γιὰ τοὺς ξένους, βέβαια. Ἔτσι στὶς ἀποστειρωμένες ἀπὸ τοὺς φυσικοὺς καὶ κληρονομικοὺς θησαυροὺς γωνιὲς τῆς ἑλληνικῆς γῆς οἱ ἄνθρωποι κινδυνεύουν ἢ νὰ ἐκβαρβαρωθοῦν ἢ νὰ πεθάνουν ἀπὸ πλήξη. Ἀπ' τὸ χειρότερο, ὅμως, ὑπάρχει καὶ τὸ χειρότο καὶ ἐδῶ ἡ συνκομιδὴ εἶναι πλουσιώτατη! Ἀπάτες ἐκατομμυρίων, χαλασμένα κρέατα, ἀπεῖρες ναρκωτικῶν, λιστεῖες, καταχρήσεις, πλαστὰ χαρτονομίσματα καὶ πάει λέγοντας... Τὸ ὑποπτο κέρδος ἐγινε ὑπατη ἀξία καὶ ἡ ἀπάτη ἀποδεῖχθηκε ἐξυπνάδα!! Σὲ λίγο θὰ δείχνουμε μὲ τὸ δάχτυλο τοὺς «κουτοὺς» καὶ θὰ καταριώμαστε τὸν ἑαυτό μας ποὺ δὲν φερθήκαμε «ἔξυπνα». Καθημερινὰ τὰ δείγματα τῆς φασιστικῆς βίας, ρουτίνα ὁ πνευματικὸς ραγιαδισμὸς καὶ ἀκόμη γράμμα ἡ «τελικὴ πράξη» τοῦ Ἐλσίνκι, ποὺ ὑπογράφηκε τὸ 1975 ἀπὸ Δυτικοὺς καὶ Ἀνατολικοὺς γιὰ νὰ τονίσει τὰ «ἀνθρώπινα δικαιώματα». Μὲ πλέση ἀθεατρόπτρα, ἡ κυβερνητικὴ προπαγάνδα, προσπαθεῖ νὰ πείσῃ τοὺς Ἕλληνες ὅτι «ὅλα πᾶνε καλά». Μέθοδος κλασσικὴ καὶ πανάρχαιη ποὺ μὴ μπορώντας νὰ πολεμήσει τὴ πραγματικότητα, προσπαθεῖ μὲ ἐώλα ἐπιχείρήματα νὰ τὴν φιμώσει ἢ νὰ τὴν παρακάμψει.

Βέβαια, ἡ ἐκδικητικὴ εἰρωνεία εἶναι, πὼς οἱ ἄνθρωποι, βλέπουν, σκέπτονται καὶ συγκρίνουν. Βλέπουν τοὺς ἐπισωρευόμενους φόρους στὶς δραχμόβιες τάξεις, ζοῦν τὴν ἄνοδο τοῦ τιμαρίθμου, ψάχνουν γιὰ δουλειά, θυσιάζοντας τὸ πτυχίο τους γιὰ μιὰ θέση θυρωροῦ καὶ τριγυρίζουν τρομαγμένοι ἀπὸ τὸ ἀβέβαιο αὔριο. Ἀντίθετα, οἱ λίγοι καὶ προνομιοῦχοι συσπειρωμένοι γύρω ἀπὸ τὶς κομψὲς «τράπεζες» τοῦ διεθνοῦς κεφαλαίου οὔτε κὰν θέλουν ν' ἀκούσουν τὸν ἀπόηχο τῆς ὡμῆς πραγματικότητας καὶ περιορίζονται μόνο στὸ νὰ ὁλοφύρονται καθημερινὰ γιὰ τὴν «ἀδυναμία» τους νὰ ἱκανοποιήσουν τὰ στοιχειώδη αἰτήματα ποὺ προβάλουν οἱ ἐργαζόμενες μάζες. Ἔτσι, ἡ «ὑγιὴς κοινωνία» πιστὴ στὸ δόγμα της νὰ θέλει τὸ λαὸ πάντα καὶ γιὰ πάντα πειθήνιο καὶ πεινασμένο καταναλωτὴ τῶν προϊόντων της καὶ ἐξευτελιστικὸ πωλητὴ τοῦ μόχθου του, μένει ἀμετακίνητη στὴν ἀρχή: «...Ἂς μείνει ὁ καθένας ἐκεῖ ποὺ εἶναι. Ὁ πλούσιος ἂς μείνει πλούσιος. Φτωχὸς, ἂς μείνει ὁ φτωχός. Πρέπει νὰ ὑπάρχουν τάξεις...». (Ἀπὸ τὰ «Χιτλερικὰ χορικὰ» τοῦ Μπρέχτ). Γι' αὐτὸ στὶς ἀπεργίες, πρὶν ξεσπάσουν, οἱ ὑπουργοὶ ἀρνοῦνται τὴ συζήτηση, κατὰ τὴν ἀπεργία ἀρνοῦνται τὸ διάλογο γιατὶ δὲν ἀ.έχονται ἐκβιασμούς. Μετὰ τὴν ἀπεργία ἀδρανοῦν γιατὶ τερματίσθηκε ὁ κίνδυνος καὶ ἡ σαρκαστικὴ ἐκμετάλλευση προχωρεῖ ἀκόμα πιὸ πέρα. Στὴ Παιδεία ὅλο καὶ περισσότερα στήνονται ἐξοντωτικὰ ὀδοφράγματα, προσφέροντας σὰν «ἐλεημοσύνη» τὴ προώθηση τοῦ λαοῦ στὰ ἀνώτατα ἐκπαιδευτικὰ Ἱδρύματα. Μπροστὰ στὸ «ἀνθρωπομάζωμα» ποὺ ἐνεργοῦν οἱ ξένες χῶρες εἰς βάρος τῆς πατρίδας μας, σ' ὅλη τὴν ἔκταση τοῦ ἐργατικοῦ καὶ πνευματικοῦ δυναμικοῦ μας, «βλίβονται» καὶ «σωπαίνουν» οἱ ἁρμόδιοι. Στὸ αἴτημα γιὰ «κάθαρση» τοῦ δημόσιου βίου ἀπὸ τὰ «ἀταγωνίδια» (ποὺ μποροῦν νὰ γίνουν καὶ τὰ προζύμια κάποιας μελλοντικῆς ἐκτροπῆς) ἀντιτάσσουν τὸ ἐπιχείρημα ὅτι ὅνα δημοκρατικὸ καθεστὼς ὀφείλει νὰ σέβεται τοὺς πολιτικούς του ἀντιπάλους!! Κι' ὅταν οἱ φόροι καὶ ἡ Ἐλλειψη δανείζουν γονατίζουν τὸ λαό, οἱ ἄρχοντες μας ἀμείβουν τὴ γυναίκα γονιμότητα μὲ βαφτίσια καὶ παράτες. Πῶς, λοιπόν, νὰ μὴ ζοῦν τρομοκρατημένοι οἱ ἄνθρωποι μέσα σ' αὐτὴ τὴ ζούγκλα; Πῶς ν' ἀντικρύσουν τὸ «αὔριο» οἱ ταπεινωμένοι καὶ καταφρονεμένοι; Πανικὸς ἔχει πιάσει τὰ νειάτα. Σὰν τὰ ποντίκια τρέχουν γιὰ νὰ σωθοῦν ἀπ' ὅ,που μποροῦν, ὅπως μποροῦν πικραμένα, φοβισμένα κι' ἀπογοητευμένα ἀπ' τὴ «στοργὴ» τῆς πολιτείας! Ἐπίκαιρα ἴσως εἶναι τὰ λόγια τοῦ Σαὶντ—Ζύστ: «Ποιοὺς ἄλλους φίλους ἔχετε στὴ γῆ, ἂν ὄχι τὸ λαὸ ὅσο εἶναι ἐλεύθερος καὶ χορτάτος; (λόγος 13. 3. 1794). Λέει ὅραγε τίποτα αὐτὸ γιὰ κείνους ποὺ ρυθμίζουν τὸ μέλλον τοῦ τόπου μας;

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΤΟΦΑΛΟΣ

ΚΑΠΝΟΣΥΛΛΕΚΤΑΙ

Τελειοτάτου τύπου
Μεγάλης ἀποδόσεως
ΤΑΚΗΣ ΑΝΑΣΤΑΣΟΠΟΥΛΟΣ
ΚΟΡΙΝΘΟΥ 71
ΤΗΛΕΦ. 422-482 & 424-006

ΚΡΕΟΣΥΣ Ε.Π.Ε.

ΙΣΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΧΡ. ι1976 (ΑΠΟ 1-1-76 - 31-12-76)

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

Ι ΠΑΓΙΟΝ					
ΑΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΕΩΣ ΕΝΣΩΜΑΤΟΙ Αξία		Κτήσεως,	Ἀποσβέσεις,	Ἀναπόσβεστος	ἀξία
Δαπάναι ἱδρύσεως καὶ ὀργανώσεως	242.131,50		—	242.131,50	
Γήπεδα Ν.Δ. 43168	790.861,70		—	790.861,70	
Κτίρια — ἐγκαταστάσεις — τεχνικὰ ἔργα	100.971		9.588	97.383	
Μηχανήματα καὶ Μηχανικαὶ ἐγκαταστάσεις	383.364		71.941	311.423	
Μεταφορικὰ μέσα Ν.Δ. 43)68	820.853		433.490	387.363	
Ἐπιπλα — Σκεύη Μηχαναὶ γραφείων	224.500,10		71.350	153.150,10	
ΑΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΥΠΟ ΕΚΤΕΛΕΣΙΝ Ν.Δ. 43)68					
Κτιρίων ἐγκαταστάσεων καὶ τεχν. ἔργων Ν.Δ. 43)	17.264.877,70		—	17.264.877,70	
Μηχ)των καὶ Μηχανικῶν ἐγκατ)σεων Ν.Δ. 43)68	12.576.660,25		—	12.576.660,25	
	32.410.219,25		586.369	31.823.850,25	Δρ. 31.823.850,25

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ		
Ι ΚΑΘΑΡΑ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑ		
Ἐταιρικὸν Κεφάλαιον	Δρχ. 7.000.000	
Καταθέσεις ἑταίρων	» 4.701.428	Δρχ. 11.701.428
ΙΙ ΜΑΚΡΟΠΡΟΘΕΣΜΟΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ		
Μακροπρόθεσμα ἐνυπόθηκα τοκοχρεωλυτικὰ δάνεια	Δρχ. 22.221.030	» 22.221.030
ΙΙΙ ΜΕΣΟΠΡΟΘΕΣΜΟΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ		
Μεσοπρόθεσμα ἐνυπόθηκα τοκοχρεωλυτικὰ δάνεια	Δρχ. 3.981.289	» 3.981.289
IV ΒΡΑΧΥΠΡΟΘΕΣΜΟΙ ΥΠΟΧΡΕΩΣΕΙΣ		
Βραχυπρόθεσμα δάνεια	Δρχ. 8.949,582	
Γραμμάτια πληρωτέα	» 483.568	
Προμηθευταὶ	» 1.161.017,80	
Φόροι καὶ τέλη πληρωτέα	» 194.130,90	
Ἀσφαλιστικὰ ταμεῖα	» 87.399,60	
Ἐκκρεμεῖς λ)σμοὶ	» 96.537,40	
Ἀμοιβαὶ ὀφειλόμεναι εἰς προσωπικὸν	» 24.306	» 10.926.541,70

ΙΙ ΚΥΚΛΟΦΟΡΟΥΝ ΑΠΟΘΕΜΑΤΑ				
Ζῶα ἀναπαραγωγῆς	Δρχ.	5.555.791		
Ζῶα πρὸς πάχυνσιν	»	2.904.000		
Ζῶα ἀναπτυσσόμενα	»	795.000		
Ζῶα θυλάζοντα	»